

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206677
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7812206677.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. Tomáš Kušnir, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej R.N. X., S.. XX. XX. XXXX, M. R., C. Č.. X, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, v konaní o zaplatenie 439,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Náhradu trov konania súd žalobcovi a žalovanej nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 188,51 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 439,91 Eur, spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania v sume 106,14 Eur a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, GE Money a. s., so sídlom v Bratislave uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 1208717961 dňa 24. 10. 2007. Súhlas s obsahom Zmluvy, s Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom žalovaná vyjadrila podpisom na zmluve. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 1.244,58 Eur. Uvedený úver sa žalovaná zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto povinnosť si neplnila, čo vyplynulo z pripojenej platobnej histórie a z toho dôvodu žalobca zosplatnil úver ku dňu, ktorý je v platobnej histórii uvedený pod položkou s názvom „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy ukončená. Tým, že sa žalovaná dostala do omeškania s tromi splátkami, bol žalobca oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého zostatku poskytnutého úveru. V priebehu konania žalovaná uznala záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Na základe uvedeného uznania poskytla žalovaná plnenie v splátkach, a to 9 splátok po 121,- Eur v čase od 31. 03. 2010 do 07. 06. 2012. Uplatnená dlžná suma pozostávala z istiny 439,91 Eur a zo zmluvného úroku vo výške 366,49 Eur a zo zmluvnej pokuty a z poplatkov vo výške 73,42 Eur. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného záväzku, uplatnil si žalobca v zmysle ust. § 369 ods. 1 ObZ v spojitosti s ust. § 517 ods. 2 OZ úrok z omeškania vo výške 9 % z jednotlivých omeškaných dlžných súm za obdobie od 24. 09. 2009 do 07. 06. 2012 .

Súd po vykonaní dokazovania rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 12C/115/2012 - 129 zo dňa 03. 10. 2012 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 145,23 Eur, úrok z omeškania vo výške 102,78

Eur za obdobie od 24. 09. 2009 do 07. 06. 2012 a vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, ani vedľajšiemu účastníkovi.

V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku vedľajší účastník (ďalej len „VÚ“), ktorý namietal spôsob komunikácie súdu so žalovanou, keďže komunikácia bola v elektronickej forme, nakoľko žalovaná sa dlhodobo zdržiavala v zahraničí. S poukazom na elektronický spôsob komunikácie vyjadril VÚ pochybnosti, či žalovaná náležite porozumela doručovanému /preskenovanému/ vyjadreniu VÚ, ktorý namietol premlčanie nároku a žalovaná napriek tomu sa rozhodla plniť uplatnený nárok.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5Co/135/2013 - 193 zo dňa 24. 10. 2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa bolo posúdiť nárok aj vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania VÚ podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a po zabezpečení stanoviska žalovanej k tejto námietke, opätovne posúdiť uplatnený nárok a rozhodnúť vo veci.

Žalobca po zrušení prvostupňového rozsudku poukázal na to, že v zmysle ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania dlhu vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa ust. § 558 OZ. Žalobca zastával názor, že tvrdenie VÚ o tom, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov, je nesprávne. Poukázal na to, že obsahom dohody nebolo predĺženie premlčacej lehoty, ale uznanie dlhu zo strany žalovanej. Argument VÚ o tom, že spotrebiteľ by nemal záujem na uznaní záväzku, ak by mal vedomosť o premlčaní záväzku, bol len subjektívnym pohľadom VÚ. Žalobca trval na tom, že predmetná dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán.

Žalobca vzniesol námietku neprípustnosti vstupu VÚ dňa 01. 04. 2015.

V intencích uznesenia odvolacieho súdu, súd doplnil dokazovanie výsluchom žalovanej, čo bolo možné zrealizovať až s určitým časovým odstupom, keďže žalovaná pôsobila v zahraničí. Vypočutá bola dňa 02. 04. 2015. Uviedla, že až s odstupom času si uvedomila, že zmluva bola podpisovaná pod určitým nátlakom, pretože chcela pracovať pre spoločnosť Aquel Slovakia Nitra, ako predajca vodných filtrov. Bolo je povedané, že nemôže u nich pracovať, kým si sama takýto filter nekúpi. Cena filtra bola vysoká a preto bola odporučená touto spoločnosťou na spoločnosť GE Money, ktorá jej bola schopná poskytnúť prostriedky na zakúpenie filtra. Zmluvu o úvere vypisovala p. P. W., žalovanej bola zmluva daná len na podpis, bez akéhokoľvek oboznamovania s nákladmi úveru, nemala žiadne informácie o zmluvných pokutách a tiež žiadne skúsenosti s uzatváraním takýchto zmlúv. Potvrdila, že úhrada bola vykonaná vo výške 1.271,47 Eur, tak ako to vyplynulo z platobnej histórie. Súhlasila so vstupom VÚ do konania. Pripustila, že jej predchádzajúce vyjadrenia prostredníctvom elektronickej komunikácie zo zahraničia zrejme spôsobili to, že z jej komunikácie kde sa vyjadrila, že zaplatí dlžnú sumu, okresný súd vyvodil, že mieni dlh uhradiť. Problém bol, že nie celkom rozumela doručenému vyjadreniu VÚ. Potvrdila, že obsah dohody jej bol známy, bol jej doručený poštou, dohodu podpísala v časti kde je uvedený podpis dlžníka a dátum. Komunikovala pred doručením dohody so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o., s tým, že mala záujem splatiť úver. Keď jej bola doručená dohoda, domnievala sa, že išlo o dohodu o splátkach. Uznaniu záväzku nerozumela a nevšimla si tam ani výšku plnenia, ktorá bola v tejto časti uvedená. Bola spokojná, že jej bolo umožnené zaplatiť dlh v splátkach. O tom, či bol nárok premlčaný, alebo nie, nevedela, nerozumela tomu a až následne pochopila podstatu veci a že svojim konaním a zlym vyhodnotením situácie spôsobila, že sa rozhodlo čiastočne v jej neprospech.

Uznesením č. k. 12C/115/2012- 252 zo dňa 16. 07. 2015 súd pripustil vstup VÚ do konania na strane žalovanej.

VÚ poukázal na to, že Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je kombináciou jednostranných a dvojstranných úkonov, upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Ide o formulár vopred pripravený veriteľom pre dlžníka. Formulár obsahuje jednostranný právny úkon uznania záväzku a dvojstranný právny úkon pri dohode o splátkach. Možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikované /skryté/ do bodu 3. Takto predformulovaná dohoda nemôže byť pre

spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá. Uzavretie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti. Žalobcom bol využitý omyl a lesť v snahe uznania záväzku zo strany spotrebiteľa. VÚ namietol tiež nedostatok vôle žalovanej pri uzatváraní dohody, pretože pokiaľ chcel spotrebiteľ splátky, musel podpísať celý formulár, hoci netušil význam toho, čo podpisuje. Z pohľadu súkromno-právnej ochrany spotrebiteľa, si podpisom takejto formulárovej dohody spotrebiteľ zhoršil svoje postavenie a uzavretie tejto dohody mu privodilo ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 OZ. Z toho titulu navrhol VÚ žalobu zamietnuť, pretože dohodu ako právny úkon považoval za neplatnú. VÚ naďalej trval na vznesenej námietke premlčania s poukazom na to, že žalobca zosplatnil úver ku dňu 30. 10. 2008 a súdu bola doručená žaloba po uplynutí premlčacej lehoty.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 09. 2009 vyplynulo, že dňom 23. 09. 2009 bola postúpená pohľadávka voči žalovanej z pôvodnej spoločnosti GE Money a. s., so sídlom v Bratislave na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave.

Z pripojenej Zmluvy o úvere zo dňa 24. 10. 2007 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi spoločnosťou GE Money, a. s., Bratislava a žalovanou. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 37.494,- Sk, ktorý mal byť zaplatený v 36 splátkach vo výške 1.512,- Sk mesačne. Celková výška úveru predstavovala sumu 54.432,- Sk. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 29,44 %. Z obsahu uvedenej zmluvy vyplynulo, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere bol Sadzobník poplatkov, kde bola upravená výška zmluvnej pokuty vo výške 20 % z dlžnej čiastky a úrok z omeškania 0,1 % denne z dlžnej čiastky. Výška úroku bola obsiahnutá len v Obchodných podmienkach pre úver, avšak pre revolvingový úver, vo výške 1,89 %, pričom v sadzobníku nebol uvedený časový interval, či sa jednalo o mesačný úrok, ročný úrok, alebo iný.

Podľa pripojenej platobnej histórie žalovaná platila splátky úveru do 31. 05. 2008. Od uvedeného dátumu, nebola do 24. 09. 2009 zaznamenaná (do posledného dňa v platobnej histórii predloženej do konania) žiadna platba. Ďalšie úhrady žalovanou boli zaznamenané až počnúc dňom 31. 03. 2010. Od uvedeného dňa uhradila žalovaná do 07. 06. 2012 sumu 1.089,- Eur.

Dohoda o uznání záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25. 03. 2010 bola podpísaná žalovanou, pričom ako veriteľ vystupoval žalobca. Z bodu 2 vyplynulo, že žalovaná mala uznať istinu vo výške 1.075,72 Eur, úrok z omeškania vo výške 36,5 % ročne z uvedenej sumy a náklady na inkasné konanie vo výške 223,42 Eur. Výška splátok bola dohodnutá v sume 121,- Eur mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci.

Vykonaným dokazovaním súd považuje za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu o úvere dňa 24. 10. 2007, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 37.494,- Sk (1.244,58 Eur), s dohodnutou výškou splátok 1.512,- Sk (50,19 Eur). Úver mal byť splatený v 36 mesačných splátkach. Pripojená platobná história k uvedenej zmluve za obdobie od 24. 10. 2007 do 24. 09. 2009 nasvedčuje tomu, že žalovaná čerpala úver, pričom nevykonala počas uvedeného obdobia riadne a včas dohodnuté platby. Za dané obdobie zaplatila sumu 5.497,- Sk (182,47 Eur). Ďalšie úhrady boli vykonané až po 31. 03. 2010 (po podpísaní Dohody) v sume 1.089,- Eur.

V danom prípade ide nesporne o spotrebiteľský úver, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky. Zmluva o úvere je upravená ako právny inštitút v Obchodnom zákonníku (OZ), ale vzhľadom k tomu, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský úver, tento záväzkový vzťah sa riadi príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia Dohody, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovné.

Podľa ust. § 39 OZ, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Žalobca predložil pre účely konania podpísanú Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25. 03. 2010 (ďalej len „Dohoda“). Súd podrobil uvedenú Dohodu súdnej kontrole, pretože v danom prípade sa nepochybné jedná o spotrebiteľský záväzkový vzťah. Je nepochybné, že Dohoda má charakter formulárovej dohody a teda nemusí zodpovedať skutočnému prejavu vôle žalovanej. Do predtlačenej formulára sa doplňovali len údaje žalovanej, pričom žalobca počas konania nepreukázal, že žalovanej ako bežnej spotrebiteľke, boli akýmkoľvek spôsobom vysvetlené v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti následky uznania záväzku, už aj s poukazom na to, že uznanie môže mať za následok predĺženie dĺžky premlčacej doby. Pokiaľ za takýchto okolností žalovaná podpísala Dohodu, podľa názoru súdu došlo k narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa, pretože pokiaľ by bol žalobca žalovanej vysvetlil následky uznania záväzku, v tomto prípade predĺženie premlčacej lehoty, je nelogické, aby žalovaná s takýmto poznatkom dohodu podpísala, zvlášť s prihliadnutím aj na výšku plnenia a výšku úroku z úveru.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ sa zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách nemôžu odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa a tiež sa spotrebiteľ nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak si zhoršiť svoje postavenie. Z toho vyplýva, že postavenie spotrebiteľa - žalovanej, nemôže byť zhoršené ani s jej súhlasom. S ohľadom na citované zákonné ustanovenia, je nutné považovať predĺženie premlčacej lehoty v prospech žalobcu ako podnikateľského subjektu za absolútne neplatné, pretože tým sa postavenie spotrebiteľa - žalovanej značne zhoršilo. Podstata práva na ochranu spotrebiteľa spočíva v tom, že spotrebiteľ z dôvodu svojej neskúsenosti alebo neznalosti nie je schopný konkurovať vyškolenejmu a skúsenému profesionálovi, znalému práva a technik moderného obchodu a preto takýmto spôsobu, ktorý zvolil žalobca, nie je možné poskytnúť ochranu. Žalobca určitým spôsobom zneužil neznalosť žalovanej, ktorá pravdepodobne z obáv pred prípadným súdnym alebo exekučným konaním, mohla takúto Dohodu podpísať. Dohoda tak ako je sformulovaná je pre bežného spotrebiteľa, či už úmyselne alebo nevedome, mätúca hlavne v oblasti pojmu - „uznanie záväzku a uznanie dlhu“. V danom prípade sa má jednáť o uznanie záväzku a nie o uznanie dlhu, avšak bežný spotrebiteľ nerozumie odlišnosti týchto úkonov. Vychádzajúc z uvedeného je nepochybné, že uzavretie Dohody je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, v prípade ktorej neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti a žalobcom bol využitý omyl na dosiahnutie predĺženia premlčacej doby.

Podľa názoru súdu sa jedná o nekalé obchodné praktiky v zmysle ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z. z., ktoré sú zakázané a taktó uzavretá Dohoda je absolútnym neplatným právny úkonom.

Podľa ust. § 100 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

VÚ opakovane vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu a z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu vyplynulo, že bude povinnosťou súdu sa s touto námietkou vysporiadať, po doplnení dokazovania. Vzhľadom k tomu, že súd konštatoval neplatnosť Dohody, ktorou sa mala predĺžiť premlčacia doba, bolo potrebné vychádzať z obdobia, kedy bol úver ako celok zosplatnený. Z platobnej histórie, v položke s názvom „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“ sa podľa vyjadrenia žalobcu jednalo o zosplatnenie úveru a bolo zaznamenané v uvedenej platobnej histórii ku dňu 30. 10. 2008. Na uplatnený nárok sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, keďže sa jedná o spotrebiteľský vzťah a premlčacia lehota je posudzovaná podľa príslušných ustanovení OZ. Za predpokladu, že úver bol zosplatnený 30. 10. 2008 a žaloba bola podaná na súd dňa 13.07.2012, je zrejmé, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Uplynutie premlčacej doby má za následok, že premlčaný nárok nie je možné priznať, nakoľko došlo k jeho zániku.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodov premlčania nároku.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca bol v konaní neúspešný, úspešná bola žalovaná, ktorá si však neuplatnila náhradu trov konania. Náhradu trov konania si uplatnil a vyčíslil vedľajší účastník za 4 úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 25. 09. 2012, odvolanie proti rozsudku zo dňa 26. 11. 2012 a vyjadrenie zo dňa 15. 01. 2014.

Hodnota jedného úkonu v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavovala výšku 31,54 Eur. Súd priznal odmenu za 4 úkony právnej služby v sume 126,16 Eur. K 3 úkonom vykonaným v roku 2012 bol priznaný režijný paušál, v zmysle ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, vo výške 22,89 Eur (3 x 7,63 Eur), k jednému úkonu za rok 2014 bol priznaný režijný paušál v sume 8,04 Eur. Trovy právneho zastúpenia vrátane režijného paušálu predstavovali výšku 157,09 Eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom DPH Osvedčením o registrácii, z toho dôvodu súd priznal v zmysle ust. § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky DPH 20 % zo sumy 157,09 Eur, vo výške 31,42 Eur. Spolu súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 188,51 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.